

Penguenin Kristal Teleskobu

Ebru Mina TOMURCUK

Penguenin Kristal Teleskobu

Ebru Mina TOMURCUK

Büyük beyaz buzun kenarında, parlak ve ayaz bir sabah, Pip adında küçük bir penguen sıcacık kar yuvasından paytak paytak çıktı. Ailesinden bir hediye olan en sevdiği mavi örgü atkısını, yuvarlak tombul bedenine sıkıca sarmıştı. Pip keşfetmeyi çok severdi ve bugün kendini fazladan meraklı hissediyordu. "Bugün ne bulacağım acaba?" diye cıvıldadı; kocaman kara gözleri heyecanla parlıyordu.

Pip kar yığınlarının yanından paytak paytak geçti ve buzlu yamaçlardan kaydı; turuncu perdeli ayakları taze karda minik izler bırakıyordu. Küçük yüzgeç kanatlarını sallayıp yukarıda daireler çizen martılara merhaba dedi. Hava keskin ve soğuktu, gökyüzü geniş ve masmavi uzanıyordu. "Görülecek ne çok şey var!" diye kıkırdadı Pip, buzdaki bir çatlağın üzerinden zıplayarak. Donmuş dünyanın hangi sırları sakladığını merak ediyordu.

Birden parlak bir şey Pip'in gözüne ilişti; yüksek bir buz tepesinin yanında pırıldıyordu. Heyecanla oraya koştu, küçük kalbi merakla çarpıyordu. Orada, karın içine yarı gömülü hâlde, Pip'in hayatında gördüğü en güzel şey duruyordu. Buzdan yapılmış buzlu gümüş halkalarla birbirine tutturulmuş, berrak buz kristallerinden yapılmış uzun, ısıltılı bir boruydu. İçinde soluk mavi bir parıltı titriyordu.

"Vay canına!" diye soluđu kesildi Pip, yüzgeçleriyle kristal teleskobun üzerindeki karı süpürerek. Boyu boyunca minik kırağı desenleri ve kar tanesi şekilleri işlenmişti; güneş ışığında pırıl pırıl parlıyorlardı. Neredeyse Pip'in kendi boyu kadardı ve dokununca serin ve pürüzsüz hissettiriyordu. "Bu da ne?" diye fısıldadı. "Böyle bir şeyi hiç görmemiştim!" Kocaman meraklı gözleri hayretle açıldı.

Pip buz kristali teleskobu kaldırmayı denedi ama küçük yüzgeçlerinde sallanıp durdu. Onu gökyüzüne doğru eğdi ve buzlu gümüş halkalardan birinden baktı. Her şey bulanık ve mavi görünüyordu. "Hmm," dedi parlak siyah kafasını kaşıyarak. "Eminim bu, çok uzaktaki bir şeye bakmak içindir." Yeniden denedi ama tek başına pek çözemedi.

Tam o sırada, ince uzun kanatlarıyla bulutlardan pürüzsüz gri-beyaz bir kuş süzülüp indi. Bu, koyu renkli bir başlığı, beyaz bir karnı ve göğsünde küçük kırmızı bir çanta askısı olan Sky adında bir fırtına kuşuydu. "Merhaba, küçük dostum!" diye neşeyle seslendi Sky, buzun üzerine yumuşakça konarak. "Bu bir kristal teleskop! Daha önce bir tane görmüştüm. Yardım ister misin?"

"Ah evet, lütfen!" diye ciyakladı Pip, turuncu ayakları üzerinde zıplayarak. "Yıldızlara bakmak istiyorum ama nasıl yapacağımı bilmiyorum!" Sky sıcacık gülümsedi ve küçük kırmızı çantayı açıp rulo hâlinde bir yıldız haritası çıkardı. "Yıldızlar gece ortaya çıkar," diye sabırla açıkladı Sky. "Ama şimdi de alıştırmaya yapabiliriz. Nasıl tutulacağını göstereyim mi?" Pip hevesle başını salladı; mavi atkısı dalgalanıyordu.

Sky, Pip'e kristal teleskobu düz bir buz bloğunun üzerinde nasıl dengeleyeceğini gösterdi. "Buzlu gümüş halkadan bak," dedi Sky nazıkçe, "ve onu gökyüzüne doğru çevir." Pip kocaman bir gözünü halkaya dayadı ve soluğu kesildi. Teleskobun içindeki soluk mavi parıltı daha da parladı ve birden uzaktaki bulutlar kocaman ve yakın göründü; havada yüzen yumuşacık beyaz dağlar gibi!

"Her şeyi görebiliyorum!" diye sevindi Pip, keyifle kıpırdarak. "Sanki bütün gökyüzü tam burada!" Kristal teleskop daha da parladı; sanki meraklı sorularını çok sevmiştir. Sky güldü. "Merak onu parlatıyor!" dedi Sky. "Ne kadar çok sorar ve merak edersen, o da sana o kadar çok şey gösterir. Bu gece yıldızları bekleyelim. Haritalarımı getireceğim!"

Güneş batıp buzu pembe ve altın rengine boyadığında, Pip ve Sky kristal teleskobun yanında buluştu. Yıldızlar tek tek, koyu mor bir battaniyeye serpilmiş minik elmaslar gibi belirdi. Pip kırağı işlemeli borudan baktı ve soluğu kesildi. "Pırıl pırıl parlıyorlar! Ne kadar çok görüyorum!" Teleskop parlak mavi ışıldadı; birlikte yaptıkları her yeni keşifle ışıltısı artıyordu.

"Şuraya bak!" diye kanadıyla işaret etti Sky. "Şu yıldız kümesine Kar Tanesi Kümesi denir. Şu parlak olan da Kutup Yıldızı. Her zaman kuzeyi gösterir, bu yüzden yolcular onu kullanarak evlerine giden yolu bulur." Pip'in kocaman gözleri faltaşı gibi açıldı. "Bütün bunları nasıl biliyorsun?" diye sordu. Sky gülümsedi. "Tıpkı senin gibi sorular sorarak!" Teleskop daha da parladı.

Sonra Pip ilginç bir şey fark etti. "Sky, neden bazı yıldızlar titreşiyor da bazıları titreşmiyor?" diye sordu. Kristal teleskop küçük mavi bir fener gibi parladı ve görüntü titreşti. Sky, yıldızların ışıkları hareket eden havadan geçtiği için titreştiğini açıkladı. "Sorduğun her soru," dedi Sky, "sana yeni bir şey öğretir. Meraklı olmanın en güzel yanı da budur!" Pip gururla ışıldadı.

"Daha da fazlasını öğrenmek istiyorum!" diye ilan etti Pip; mavi atkısı gece esintisinde dalgalanıyordu. Sky yıldız haritalarını çıkardı ve birlikte gökyüzünde resimler çizdiler: bir balık, bir kuş ve kocaman bir ayı. "Sen harika bir yıldız kâşifisin," dedi Sky içtenlikle. "Merakın, herkesin gökyüzünü yepyeni bir şekilde görmesine yardımcı olan parlak bir ışık gibi."

Pip kristal teleskoba usulca sarıldı. "Bana yardım ettiğin için teşekkürler, Sky," dedi. "Senin sayende yıldızları asla göremezdim." Sky sıcacık başını salladı. "Ben de onları hiç bu kadar meraklı gözlerle göremezdim. Arkadaşlar bunun içindir!" Teleskop hafifçe pırıldadı; sanki o da mutluydu. İki arkadaş yıldızların altında yeniden buluşmaya söz verdi.

O gece Pip, kalbi hayretle dolu olarak paytak paytak eve döndü. Mavi atkısını sıkıca sardı ve pırıldayan gökyüzüne baktı. "Dünya ne kadar büyük ve sürprizlerle dolu," diye mutlulukla fısıldadı. "Ve soru sormak onu daha da büyütüyor!" Yıldızları, kar tanelerini ve yeni dostu Sky'yı hayal ederek uykuya daldı.

Ertesi sabah Pip herkese kristal teleskobu ve yıldızları anlattı. "Soru sormayı asla bırakmayın," dedi diğer küçük penguenlere, gözleri parlıyordu. "Merak öğrenmemize ve dünyayı bambaşka bir gözle görmemize yardımcı olur!" Ve o günden sonra Pip, her gün hayretle keşfe çıktı; her zaman bir sonraki büyük keşfe hazırды.